

spættefiskeri, medens man tidligere i alt væsentligt beskæftigede sig med Sildefiskeri om Sommeren og Torskfiskeri om Vinteren og som Følge deraf kunde klare sig med de gamle smaa Baade. Nu er man, som sagt, gaaet over til i ret stor Udstrækning at drive Rødspættefiskeri, hvilket gør det nødvendigt for Fiskerne at anskaffe sig Kuttere, der indtager en langt større Plads i Havnene end de gamle smaa Sildebåde. Der er anbragt betydelige Summer i disse Fiskekuttere, og der er en betydelig Risiko forbundet med at have dem liggende i de smaa Havne. Den kraftige Storm ude fra Havet kan meget let gøre Ulykker, som man vanskeligt kan overse. Det, man da ønsker paa forskellige Pladser derovre, er, at der maatte blive ydet Støtte fra Statens Side til de nødvendige Udvidelser og Forbedringer af de bestaaende smaa Fiskerihavne. Der har været Planer fremme blandt andet fra Tejn Fiskerleje, hvor der i høj Grad var Trang til Udvidelse og Forbedring af Havnen, og der blev indsendt Andragende, men det mødte ikke Velvillie hos Autoriteterne, og Resultatet blev et Afslag fra den højtærede Minister. Det er muligt, at de Planer, der var fremme, var noget for kostbare — jeg skal ikke dømme derom. Jeg ved, at der ogsaa fra de Folk, der er knyttet til Sandvig Havn, har været stærke Ønsker fremme om at faa foretaget meget ønskelige Udvidelser, men under Hensyn til det Resultat, der forelaa for Tejn Fiskerlejes Vedkommende, undlod man, paa Grund af den Bekostning, der er forbundet dermed, at gaa i Gang med at faa udarbejdet detaillerede Planer. For Øjeblikket gør der sig Bestræbelser gældende blandt Fiskerne ved Melsted Fiskerleje for at faa tilvejebragt en nødvendig Beskyttelsesmole, der skal tjene til Gavn for deres Fartøjer. Jeg vil gerne henstille til den nøjtærede Minister for offentlige Arbejder, at han, naar han faar Lejlighed til at beskæftige sig med denne Sag, vil strække sig saa vidt, som det paa nogen Maade er muligt, og at man fra det offentliges Side vil se med Velvillie paa de Anmodninger, der fremkommer med Hensyn til disse smaa Fiskerihavne.

Jeg lagde Mærke til, at Ministeren under første Behandling af Finanslovsforslaget i Landstinget i Fjor sagde nogle Ord om, at man har maattet tilbageholde forskellige Forslag til Bevillinger til Fiskerihavnene, fordi der medgik saa store Beløb til de store Vestkysthavne. At der er medgaaet store Beløb dertil, ved vi alle, men Forholdene skulde jo dog ikke gerne udvikle sig derhen,

at man alt for ensidigt yder Støtte til Vestkysthavnene, saaledes at man ikke har Midler i Hænde til at yde den fornødne Støtte til den nødvendige Udbedring af de smaa Havne, en Udbedring, som altsaa for Bornholms Vedkommende er blevet dobbelt nødvendig under Hensyn til den forandrede Karakter, som Fiskeriet derovre har faaet i de senere Aar.

Jeg vil gerne i Forbindelse med Spørgsmaalet om Statens Støtte til Fiskerihavnene have Lov til at sige, at det efter min Mening neppe gaar an for Bornholms Vedkommende at slaa den Regel fast, som man synes at være kommet ind paa forskellige andre Steder i Landet med Hensyn til Tilvejebringelsen af Midlerne til Udbedringen af Fiskerihavnene. Saa vidt jeg har lagt Mærke til, er Udviklingen gaaet i den Retning, at man søger at slaa fast, at man paa de lokale Pladser skal tilvejebringe en Fjerdedel af Omkostningerne, medens Amtskommunen skulde tilvejebringe en Fjerdedel og Staten derefter yde Halvdelen. Det er muligt, at en saadan Ordning kan være rimelig i adskillige af Landets Amter; men jeg vover at drage i Tvivl, at den kan være rimelig for Bornholms Amts Vedkommende. Naturforholdene derovre, Vanskelighederne ved at tilvejebringe forsvarlige Havne er af en ganske anden Art, end Tilfældet er omkring i Sunde og Vige i det øvrige Land. Man kan ikke sammenligne Forholdene i saa Henseende, og jeg henstiller derfor, at man ikke slaar denne Regel fast som noget, der ikke kan fraviges.

I Forbindelse med denne min Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder vil jeg gerne benytte Lejligheden til at sige et Par Ord om de Bestræbelser, der foregaar for at inddrage hidtil bestaaende Landpostruter og lægge dem ind under Naboruterne. I Anmærkningerne til Finanslovsforslaget staar der, at det er Administrationens Agt at fortsætte med Indskrænkningen i Antallet af Landpostbude. Denne Indskrænkning er jo et Led i de Bestræbelser, der blev paa-begyndt for nogle Aar siden; og jeg skal intet principielt indvende imod, at man fortsætter ad denne Vej. Jeg ønsker dog at sige, at det er mit Indtryk, at man hist og her gaar noget haardhændet frem i denne Henseende, og at man vistnok der-ved tilvejebringer Landpostdistrikter, der er saa store, at mange Landpostbude paa disse Steder kun med stor Vanskelighed er i Stand til at udføre deres Gerning indenfor det Tidsrum, i hvilket det er ønskeligt,